

OZNANILA

ŽUPNIJE GALICIJA

2. avgust 2015

NEDELJA	LEPA NEDELJA NA PERNOVEM
02.08.	<i>ob 7h za farane</i> <i>ob 10h na Pernovem procesija in maša</i> <i>za +Dušana Pečnik ter Ivanka in Antona Tržan</i>
Ponedeljek	Konrad
03.08.	<i>ob 19h za +Marico in Martina Volf ter vse Jožekove</i>
Torek	Janez Vianney
04.08.	<i>ob 7h za +Marjana Trupi</i>
Sreda	OŽBOLT, zavetnik cerkve na Pernovem
05.08.	<i>ob 8h na Pernovem za +Janija Podmiljšak, obl.</i>
Četrtek	Jezusova spremenitev na gori
06.08.	<i>ob 7h za +Antonijo Verdel</i>
Petek	prvi petek
07.08.	<i>ob 19h za +Justino in Jakoba Doler, obl.</i>
Sobota	Dominik, prva sobota
08.08.	<i>ob 7h za +Franciško Krajnc, obl.</i>
NEDELJA	19. MED LETOM
09.08.	<i>ob 7h za farane</i> <i>ob 8.30 na Pernovem za +Marijo Štefančič in Terezijo Božiček</i> <i>ob 10h za +Jožefo in Jožeta Podvršnik, obl.</i>

*****

OB EVANGELIJU 18. NEDELJE MED LETOM

Jezus jim je rekel:
»Resnično, resnično
vam povem:
Ni vam dal kruha
iz nebes Mojzes,
ampak moj Oče vam daje
pravi kruh iz nebes.
Božji kruh je namreč tisti,
ki prihaja iz nebes
in svetu daje življenje.«
Rekli so mu: »Gospod,
daj nam vselej tega kruha!«
Jezus jim je rekel:
»Jaz sem kruh življenja.
Kdor pride k meni,
ne bo lačen;
in kdor veruje vame,
ne bo nikoli žejen.

(Jn 6,32–35)

Jn 6,24–35

NAJHUJŠA LAKOTA

Blažena mati Terezija je govorila o dveh vrstah lakote. Prva je lakota po kruhu. Ta lakota je huda in jo poznamo predvsem iz »tretjega sveta«, a nič manj nevarna ni lakota visoko razvitih družb, lakota po smislu in sprejetosti. Slednja je globlja kot lakota po kruhu in jo je težje potešiti. V pismu za postni čas leta 2006 je papež Benedikt XVI. zato povzel besede blažene o pravi revščini: »Prava revščina narodov je v tem, da ne poznajo Kristusa,« saj ta nasičuje našo najglobljo težnjo po ljubezni, sprejetosti in smislu.

Tudi v današnjem evangeliju se srečamo z dvojno lakoto. Množica išče Jezusa, da bi ji potešil lakoto po kruhu. To ji Jezus tudi naravnost pove: »Ne iščete me zato, ker ste videli znamenja, ampak ker ste jedli kruh in se nasitili« (Jn 6,26). Ljudi, ki pokažejo večno človeško nagonsko iskanje »kruha in iger«, Jezus opozori na pomen pravega kruha, »ki ne mine, temveč ostane za večno življenje«. Kristus množico, ki išče samo telesni kruh, opozori na kruh, ki nasiti najgloblje človeško stremljenje po smislu, ljubezni in bližini. To pa nasičuje Božji kruh, »ki prihaja iz nebes in daje svetu življenje«. Kaže, da je Kristus s tem zadel v srčiko človeškega hrepenenja, saj so ga ljudje takoj prosili: »Gospod, vselej nam daj tega kruha!« In Jezus jim je dejal: »Jaz sem kruh življenja. Kdor pride k meni, gotovo ne bo lačen, in kdor vame veruje, gotovo nikoli ne bo žejen«.

»Božji kruh« je tako postal v zgodovini Cerkve kristjanom hrana, v moči katere so storili velike stvari. Tudi danes nasičuje mnoge ljudi, ki so doživeli zavrnitve in razočaranja, a v moči tega kruha življenja zmorejo odpuščati in iti naprej. Za številne je kruh življenja, ki v našem razboljenem času nasičuje lakoto po ljubezni in sprejetosti in rešuje ljudi najhujše revščine, revščine po smislu življenja. Obenem pa prav ob tem kruhu poznamo tragiko našega časa, ko vrsta ljudi ne pozna te hrane ter se vdaja malodušju, obupu in nesmislu. Ni dovolj kruh, ki nasiti telo, potrebujemo tudi jed, »ki ne mine, ampak ostane za večno življenje«.

Po: B. Rustja, Tvoje obličje iščem

